

Regeringen opgav derfor Tanken om en almindelig Tilskudsordning, og Lovforslaget gaar ud paa at sætte Regeringen i Stand til — uden i hvert enkelt Tilfælde at skulle søge Lovgivningsmagtens Billigelse heraf — at yde Tilskud af den omhandlede Art til enkelte Virksomheder efter nedenstaaende Regler:

Socialministeren bemyndiges til, naar Handelsministeren efter stedfunden Undersøgelse af Forholdene udtaler sig herfor, at tilstaa en Virksomhed eller Institution Tilskud paa Betingelse af, 1) at der gør sig saadanne særlige Forhold gældende, at det maa anses for tilraadeligt at forøge Beskæftigelsen ved Hjælp af offentlige Tilskud, og 2) at Forøgelsen kan opnaas ved, at Tilskuddene udgør et mindre Beløb end det, der skønnes at ville spares i Arbejdsløshedsunderstøttelser som Følge af den forøgede Beskæftigelse.

Ved Behandlingen af de herhen hørende Sager maa det, forinden der træffes Afgørelse, være godtgjort, at Ydelsen af Tilskud vil medføre en *effektiv Forøgelse af Beskæftigelsesgraden* indenfor Virksomheden, at den paagældende Forøgelse af Beskæftigelsen *ikke vil medføre, at andre Virksomheder maa indskrænke deres Produktion, og at der i det hele taget ikke gennem Tilskuddet kan blive Tale om en Forringelse af andre foreliggende Produktionsmuligheder.*

Nærmere Regler om de fornødne *Kontrolforanstaltninger* og om Tilskuddenes Udbetaling gives henholdsvis af Handelsministeren og af Socialministeren efter indbyrdes Samraad.

Da den Nedgang i Arbejdsløsheden, som vil kunne opnaas ved Ydelse af Tilskud af den omhandlede Art, vil medføre en Nedsættelse ogsaa af Kommunernes Udgifter til Arbejdsløshedsunderstøttelser, kan Socialministeren, hvor disse Udgifter vil gaa betydeligt ned, gøre det til en *Betingelse* for Ydelse af Tilskud, at *Kommunen indgaar paa at betale en Del af Tilskuddet*, dog saaledes, at Kommunens Andel altid maa være mindre end den beregnede Besparselse.

Loven skulde træde i Kraft straks og *gælde indtil 1. April 1934.*

Socialministeren udtalte ved Fremsættelsen af nærværende og de to efterfølgende Lovforslag (om Indførelsen af en 40 Timers Arbejdsuge og om Forbud mod Overarbejde), at Regeringen havde ment trods de betydelige Vanskeligheder af finansiell og politisk samt af international Karakter, der